

Сучасний стан банківської системи, це в переважній більшості, наслідки негативного впливу як зовнішніх так і внутрішніх факторів. Вони мають як суб'єктивний так і об'єктивний характер. Зменшення впливу окремих факторів не призведе до загального покращення роботи системи. Тому проведення заходів та реформ повинно мати системний характер.

Криза недовіри клієнтів по відношенню до банківських установ грає вирішальну роль в забезпеченні безперебійного функціонування банківської системи. Тому в найближчій перспективі вирішення цієї задачі є пріоритетним як для керівництва Національного банку України так і для керівництва кожної окремої банківської установи.

Тому у досягненні зазначених перспектив особливого значення набуває підвищення ефективності регуляторної політики НБУ та її орієнтація на стабілізацію ситуації на грошово-кредитному ринку, підтримку стабільної роботи банків, сприянню безперебійному здійсненню платежів та вчасному виконанню банками зобов'язань перед вкладниками.

Список використаних джерел:

1. Абрамова І.В., Дема Д.І. Стан та перспективи розвитку банківської системи України / І.В. Абрамова, Д.І. Дема // Фінанси та оподаткування. – 2016. – №1(71). – С. 83-89.
2. Лойко В.В., Павленко В.В. Банківська система України: стан та перспективи розвитку / В.В. Лойко, В.В. Павленко // Ефективна економіка. – 2015. – № 9. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4447>
3. Національний банк України: Офіційне інтернет-представництво. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=98788&cat_id=37650
4. Національне рейтингове агентство «Рюрік». Аналітичний огляд банківської системи України за I півріччя 2016 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rurik.com.ua>
5. Міщенко В.І., Науменкова С.В. Банківська система України: проблеми становлення та розвитку / В.І. Міщенко, С.В. Науменкова // Фінанси України. – 2016. – № 5. – С. 7-33.

Хромушина Л.А.

*кандидат економічних наук, доцент,
Сумський національний аграрний університет*

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЛАНУВАННЯ ТА УЗГОДЖЕННЯ ЗАХОДІВ ФІНАНСОВОЇ САНАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА-БОРЖНИКА

Подальше функціонування підприємства, яке перебуває у кризовому фінансовому стані, успішна діяльність та розвиток у перспективі є можливими за умов обґрунтованої розробки та успішної реалізації плану фінансового оздоровлення, або плану санації підприємства.

Розробка планів санації здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його

банкрутом», з метою оздоровлення фінансово-майнового стану боржника, погашення вимог кредиторів і запобігання визнанню боржника банкрутом [1].

План санації – це засіб реалізації монетарних та немонетарних стратегічних цілей підприємства. У разі проведення досудової санації його розробляють фахівці фінансової та контролінгової служби підприємства, представники потенційного санатора, незалежні консалтингові та аудиторські фірми. У випадку судової санації керуючий санацією протягом трьох місяців з дня винесення ухвали про санацію підприємства-боржника подає на затвердження комітету кредиторів план санації.

Для затвердження плану санації керуючий санацією повідомляє комітет кредиторів про дату і місце проведення засідання, а також за два тижні до проведення засідання надає можливість зацікавленим сторонам ознайомитися за змістом плану санації. У результаті проведення засідання комітетом кредиторів може бути прийнятим таке рішення:

1. Схвалити план санації та подати його на затвердження до господарського суду.

2. Відхилити план санації, звернутися до господарського суду з клопотанням про звільнення керуючого санацією та призначення нового керуючого.

3. Відхилити план санації і звернутися до господарського суду з клопотанням про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.

4. Укласти мирову угоду.

План санації вважається схваленим, якщо за нього проголосували щонайменше 51% голосів (членів комітету кредиторів). План санації, протокол засідання не пізніше п'яти днів з дати проведення засідання передається керуючим санації до господарського суду на затвердження [2, с. 17].

Наказом Міністерства юстиції України 19.06.2013 № 1223/5 затверджено «Типову форму плану санації боржника у справі про банкрутство». Також Наказом Міністерства юстиції України від 19.06.2013 р. № 1223/5 затверджено «Вимоги щодо розроблення плану санації боржника відповідно до Типової форми плану санації боржника у справі про банкрутство» [3]. Відповідно до вищезазначених нормативних актів План санації складається з таких розділів:

- I. Вступ (передмова): зазначається найменування арбітражного керуючого, мета плану санації.

- II. Загальна інформація щодо справи про банкрутство: дата порушення справи, номер справи, найменування суду, кредитор, який ініціює справу про банкрутство, дата затвердження реєстру вимог кредиторів, загальний розмір вимог кредиторів тощо.

- III. Загальна характеристика боржника: реквізити, види господарської діяльності, значення для економіки України, організаційна структура, частка державної власності тощо.

- IV. Аналіз фінансової, господарської, інвестиційної діяльності боржника, його становища на ринках на дату порушення справи про банкрутство.

- V. Заходи з відновлення платоспроможності.

VI. Погашення вимог кредиторів: вимоги кредитора та графік погашення вимог.

VII. Заходи щодо забезпечення охорони державної таємниці.

VIII. Прогноз соціально-економічних наслідків проведеної санації.

IX. Прикінцеві положення: умови та порядок внесення змін до плану санації тощо.

Якісний план санації – це вагомий аргумент боржника при відстоюванні своїх фінансових інтересів перед кредиторами та судом. Наявність такого плану дає можливість у віртуальній формі змоделювати процес оздоровлення підприємства, оцінити можливість вчасного та у визначеному розмірі задоволення вимог кредиторів. Основними параметрами якісного плану санації можна назвати:

- аргументованість вибору між санацією і банкрутством;
- реальність виконання запланованих заходів, уникнення необґрунтованого оптимізму, урахування потенційних ризиків;
- врахування інтересів сторін та пріоритетів;
- можливість застосування інструменту управління та контролю.

Список використаних джерел:

1. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2343-12>.
2. Верховодова Л. Складання плану санації: методичні рекомендації, практичні поради: посібник / Л. Верховодова; літ. ред. Е. Бондаренко. – Київ: ТОВ «ІТЕМ ЛТД», 2013. – 111 с.
3. Про затвердження Типової форми плану санації боржника у справі про банкрутство, Типової форми мирової угоди у справі про банкрутство та вимог щодо їх розроблення. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1064-13>.

Шевченко О.С.

студент,

Науковий керівник: Клименко Д.Б.

кандидат економічних наук,

ІНІ фінансів, банківської справи

Університету державної фіскальної служби України

РОЗВИТОК РИНКУ

МІЖБАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі міжбанківське кредитування є важливим і оперативним джерелом підтримки ліквідності та платоспроможності для банків, а також забезпечення стабільного функціонування банківської системи. Міжбанківський ринок є найбільш швидким шляхом отримання